

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Найважнейши висти.

„Господарска Слога“ за цену жита.

29. юна була у Випишњоцх велика конференция „Господарскей Слоги“, на котрей були делегати и з Вачкей. Одлучено, да початна цена жита будзе 120 Д. и то за најслабшу квалитеу (за так аване славонско-босанске жито) а за пакче жито 185 по метру.

У чим ше зложела „Удружена опозиция“.

Др. Милан Таараловиц, предик б. землорадничкей странки дал у „Времену“ таку висту: „Зложели сме ше ници — думам бувши демократи, бувши землорадници и група Мили Трифуновича — о потреби новей — трецей — державней конституции (управи). Далей сме ше зложели у том, же тоту трету конституцию треба вигласати у уставотворней скупштини на принципох, котри ше находва у хрфскей деклараци, то значи, да у уставотворней скупштини треба да уредат як уставна одредба лам то, у чим ше у той шлободии вибраней скупштини вложит вѣкшнѣна Сербох, и вѣкшнѣна Хорватох и вѣкшнѣна Словенцох. Преднава отворено, же ту Др. Мачек шѣл до остатней градоци у ницких виших дотерашних догваркох“. — То с ето перша позаница вистка, о дотерашним догварним опевниѣ.

Поплава у Загребу.

В второк 30. юна на полациу претаргнула ше над Загребом хмара и вода лада на три будаши як в кабла. Поток вицали, канали попукали так, же улици вицатрели як реки. Коло театру було на пол метра води. Цали рѣх на улици встал. Шидки инацици полили води. Вода однесла и менши хижѣ на окрѣскох варошу. Други денѣ булѣ асфалтовани улици полили блатѣ. Вода валла и велѣ тарговици у главней улици Илаци и чоода барѣ велика.

Негус ше враци до Абесиниѣ.

Негус вивел у Женевѣ, же ше кон враци назад до своей Абесиниѣ и будзе водати далей борбу з Италиѣ док их не лажени в Абесиниѣ. Кед Негус авершел свою бешеду пред Союзом Народох, побравели го собрани делегати кон кликаньом. Яки хасен од того кликаня кед Союз народох долуцел, да Италия прѣгажи Абесиниѣ?

Нова большевицка спрѣводзка.

Большевики озавелеши оцѣ новей конституции (устава) большевицкей державѣ у Русиѣ и Украинѣ. Гѣч то лам план, бо вице тот конституция не прията у большевицким „парламенту“, инок большевики агенти пуцели по цалим шѣсце дѣстку, же большевици у своей новей конституции давао своим гражданом велику шлободу и терат вицо по шѣце новец, же большевики свой народ прицисаю и владѣю лам зос самим шѣством.

И велѣ лаже, напетно буду верци теѣ новей большевицкей спрѣводзки и буду грамац большевицох за добрих людоох, котри ше боря за ницких худобних, да им будзе далше, же лаже лам каждому, до му шѣца и на то ма право и т. д. Зато опатриме як тоту нову большевицку конституция, тот нови главни закон большевицкей державѣ.

Правди же у теѣ новей своей конституции большевици уводао общо, единак и тайне гласно, две востѣ у ницких шѣнбонних державох, а до терат у большевицох идео шѣс фабричного работника вѣдѣся за леѣи парастких гласох, а велѣ шѣоловѣни лажѣ ше лам уобше права гласа. Терат у тим будзе як да ламше, але пакше остави шѣико по старим, вицкой шлободѣ народ на виберанкох пѣма, бо кандидатох ан послѣшних ма право востѣици лам единак большевицка страна. Далке человек не може гласати за кругого кандидата лам ан тоѣ, котрого одредза Жидки з большевицкей страны.

Жако шѣ шлободѣ гласани знаме ми добро зос сличних виберанкох. А при гласаню в гласно, да человек може вибрати апомедат вѣцей кандидатох того, котри му ше видаи, же ѣ вицѣшнѣ. Того у большевицох ят и не будзе (и не шѣе буи, бо би таковой большевици прѣпадли, разумна ше), але оставѣ старе шѣствѣ, диктатура большевицкей странки и тотѣ одредѣ у конституции то лам нове шѣствѣ большевицох, да спрѣведѣт легковирних людоох. То лам пѣча скоро на дѣшим и шѣдцим вреку.

Далей у теѣ конституции стоѣ, же вира и цѣрква доставаю шлободу, але таковой за тим стоѣ, же в шѣлбодѣ тѣж безбожна пропаганда. А ми знаме, же безбожну пропаганду водати сама большевицка державѣ и прѣто, кед би ше цѣрква провинѣла теѣ шѣлбодѣ борби проти Богу, кѣда большевицка прѣгласѣ тоту борбу проти безвирия як борбу проти державѣ и будзе малалей заврац цѣркви, штрѣци и прѣгасѣи свѣщенцох, же то большевици и до терат робѣлѣ.

Така сто тотѣ воля большевицкей конституция, котру терат большевици и их агенти

агенти у велѣх лажних вицвалю, до пѣби давиѣлѣ. Але гварѣ прѣсловоѣ: „Вове шѣрѣц мѣя, але порѣв пѣгдѣ“. Фармаш — вице оставѣ фарѣш, гѣч би яну шѣрѣц мал. То вредѣи и за большевицох, дармо воли вицѣсул на шѣлѣрѣу хрѣснѣ слова и обѣвѣци. Кед цали ро-думѣи лажѣ анѣ, же влацѣ большевицох тѣра ше лам шрѣстѣи шѣлѣствѣом, же ю вицо у их державѣ, анѣ у Русиѣ, а шѣготовѣ на Украинѣ, не признаѣ шѣро, з волюм, же большевици державѣ то страна цѣмѣца за ницких державѣицох. А ту тому познато ѣ, же большевици шѣлѣвѣлѣи безбожнѣ, то дѣни сатани и прѣто конк Бога и виру мѣрѣи и шѣе буду мѣрѣи. Бо вира прѣвѣци лажѣом вицѣлѣбѣдѣна, вира уѣи, же шѣоѣх на животнѣи и прѣто ше не шѣе з человеком владѣи так, як зос, животнѣи, до нема анѣ разуму анѣ души. А большевици грамац народ за шѣток и прѣто ше прѣци вири так боря

Цена большевицкей державѣи конституция шѣбодѣвана на цѣлѣшѣву и прѣто не прицѣне конѣ худобнѣи и шѣтрѣлѣцим болѣшнѣи державѣином шѣикого шѣнѣшѣи. (мѣ)

У КОСИДБИ.

У цѣлѣи цѣлѣи державѣи почала ше по-шѣбѣ жита. Валѣли прѣз дѣно, празнѣ, бо шѣицѣи пошла на шѣико шѣберац прѣди своей работѣи. И вицѣтра, же ше косиѣлѣ жита того року добре вицѣлѣи, бо жита шѣоѣ добре. Голѣи на шѣлѣу. А зерѣу ше велѣо шѣтѣвѣрѣи. Класки су досѣ прѣзѣи. Виновѣта тому арѣди, до шѣлѣлѣи жѣне. Зато ше велѣо бѣи, же шѣлаи будѣе велѣо, а вираи малѣ. О шѣлѣи, уж ше будѣе вицѣи, як жита плани.

За шѣлѣка шѣицѣишѣе статѣшѣи о уѣко-лаѣи жита у цѣох остатнѣих рокох. 1934. року було вицѣнѣо жѣлѣ 2 милиѣионѣи 24 000 гѣктари (шѣктар даѣѣс жѣниѣи як лам шѣтра), а уроѣлѣо 185.950 ваѣонѣи жита, шѣтрѣдиѣи цена була 134 Д.

Року 1935. було вицѣнѣо 2 мил. 150.000 гѣктари жита (за 126 000 гѣктари вѣдѣи) а уроѣлѣо 195.950 ваѣонѣи. Шѣтрѣдѣи цена була 100 Д.

Вѣдѣишѣе, же 1934. и 1935. року булѣи шѣко-ро единакѣи уроѣлѣи жита, а у цѣи була вицѣи досѣ велика разѣлика. Так и того року не зна-ше вице шѣи о цѣи. Може буи и добри уроѣлѣи и добра дѣва, а може буи и шѣлѣи уроѣлѣи и цѣи тѣж шѣки. Инок би у нас не шѣлѣо буи так великѣи разѣлики у цѣи жита, бо ми ви-вожѣѣме за гравѣиу лам дѣс 10% лажѣого уроѣлѣа. Велика вѣкшнѣи жѣта шѣтрѣдиѣи ше у нас дома и ми би могли устанѣвиѣи голѣи шѣкуи шѣтрѣдиѣи цѣи за своей жита на цѣицѣи

шляху. Влада першачо обіцяла, же виді на-редбу о пещи жита такою по косядби.

Кед будзе цена жита старша и кед будзе цина одвитовац ценом других продуктах котри нараст хунує у варошу, аж теди будзе и час косядби на параста весельшии, будзе прави час зберати плодох и плаца и за свой чужки труд. (мф)

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Як ушорена Христова Церква.

Церква Христова лебо Церква Католика то друство шидких вирних християнох, котри вери єди науку, примає исти спати тайни и за верховну главу маю наслідника апостола Петра — римского владика св. Отца Папу.

Як канже людске друство муни має свой шор, свою організацію так и церква Христова муни має своє ушорєнє. У канждим людским друстве муни буд якась влада, власц, котра зос друством управя и котру муни шидки членки слухає. Церква Христова тиж друство люддох и муни має якусь власц, котра з ню управя. Тоду власц у Церкві, тоту організацію церквы означєл уж у главним сам Исус Христос.

Верховна власц у Церкві.

Сам Исус Христос вибрал єпомедзи люддох, котри у нього верели, лєм 12 апостолах, котри вже зос нїм були, котрих Вон научєл у вири всєцї як других и котрих вон охабєл, да по його вознесєнїю управяю а його вирнима християнами, а його духовним сталом. Пред своїм вознесєнїєм гварєл Христос їу апостолом: „Идице и научуйце шидки народи... Кто вас слуха, мнє слуха, хто вас одручує, мнє одручує“. Яєнайше по могол Христос повєсєл, же охабї апостолах место себе, да вони глашїа його вєрку и же их шидки християне муни слухає. Розумїте, же тота власц, цо є Христос дал апостолом прєшла и на їх наслідниках владиках.

Алє Исус Христос як Бог ажал найлєпше людску натуру. Знал Вон, же и апостоли як людзе мєжу має рижки думи, бо уж за него бивана на земї Яков и Йован сєчєлї, да их Исус-вздєляє над другима и да вони шєзєлї

Св. Кирилїу и Мефтодию.

Славянского роду, Апостоли святи, Милу Вашу память снєме празновати.

Кирил и Мефтодїи зос цудзого краю Пришли указовац нам драгу до раю...

Божествену Ви нам подали науку, Видумали за нїо славянску азбуку.

Прихитєли род наш їу Божому слову, Повязали його з Столицу Петрову.

Дзвигайце їу Христу Ваше просби щирї, Да зєдинї шидких у правдивсїй вирї!

Св. Петранович.

у його царствє єдєл з правєй и єдєл алїєй його страны — да буду при нїм перши.

Прєто Исус Христос одредєл сам, хто од апостолах будзе мєдзи нїма и у цєлєй його цєрквї перши, котрого маю шидки слухає. Верховну власц у своєй цєрквї придал Исус Христос апостолу Петру и його наскїдником. А прєто, же ап. Петро бул владика у Римє, шидки римски владикає як його наслідники су верховни пастирє у Христовєй цєрквї. Вони маю вїдєвнїю власц у Цєрквї, їх муни шидки слухає у стварох вирї и морала.

Папа має своїх советнїкох, а то су кардиналї. Єст их 50 до 70 алє цє шидки билан у Римє. При папє у Ватикану су рижки верховни цєрквїни уряди цо шє волає „конгрегациї“ (цїовика як у державї министерсїя), а як чєлє тих конгрегациїох стєлї кардиналї. Кардиналї по шмерци Папи вибераю нового Папу. То їх найвєнше право. ... У слїдуєщих числє найкшеє о свєцєнїкох и о їх званїю у цєрквєнєй организациї.

Жертвуйце на

„Фонд Руских Новинох“.

ПЕТРОВЦИ.

† Осиф Костельник виши урядник чиновник. Дня 21 VI т. р. умар у Петровцох у 33 року жавота по длугої и чєшкєй херитї, похрипєннї Тайнами св. вирї и Осиф Костельник срески прєстєл у Робатицї у Босєй. Поховани є дня 22 VI зос вєльким чєшкєм вєрєду з Петровцох и Максимєвцох. Ховаєл оковчєл о. Илья Влєнїк в Максимєвцох, зос домашнїм парохом, котри шє у мєну цєлого руского народу од покойниїа опшєл. Охабєл аз собу дєду зос двоїма дєцма, 8-рочнїм дзєвчєном и трєрочнїм хлопцєм.

Кратка вєстка, а подєлє слутку... И занєдєл учєлї, добрїх и вирїх снї руского народу, котри лєм цо почєл самостойнї жєвує и роботу на культурнїм полє провїанционїи своєго народу, охабєл нєк. Бул вон особа познє идеалєх и до шєго, булї упартї очї шидких, котри позналї його чєстє дуну и горучє шєрцє, цо лєбєлє шидкє добрє и чєстє. Любєл їу близнїєму у такїх вєлькїх стєєнєх була розвїтї у його шєрцї, цо вєлькє раз рєтунєцї другогє забудлї на самого себе. Культурнї работнїци нашогє народу нашлї у нїм шєтруднїкє. Учєлї снї нє забувєл на свой народ алє и у шєрцї нєсєлє ка нєго думєл, за нєго робєл. Його думєл, гєч цєлом прєбєлє далєкє, прєбєлєлї мєдзи своїм народом, у своїм роднїм валалє, нєкєл шє бєрє похорєл и видєл же му уж пархєванї днї повогєл, пожадал себе аз умрє там, цє цє и пархєвєл — у Петровцох. Зос шєвїталє у Сарану вєждє гєвєтє до своєго родногє валалє. Кєд бул уж блїскє своєго чєлєдє, зрадовєл шє и опшєкуєл шє и вєгєлє прївїтал свой краї.

Родєнї є у Петровцох, од гєрєл уж цо-коїнїх родитєлєх. Яєкє и Гєлї р Юєлє. Цо-лєжє указєл краснї тєлєцє за шєвує, далї гє родитєлє до гїмнїантї у Вєлєковцох. Роднїцї, худєбнї шєцєлє, малє мєглє помєгєлї своєму снєнїкє, зєтє шє цокоїнїє подєлє своєго шєко-

Жєнїдбє.

(Комєдїя у двох дїїох).

Днї II.

Гависєлї М. Гоголї. Прєложєл М. Кєнєч. Яєв 14.

Подколєснї и Аєафї Тихонєвнє.

А. Тих.: Модїїм найнокорїєнїше, шєдїцє. (шєзєлє и чутї)

Подк.: Ви, ранї любїцє шє вєжмїц?

А. Тих.: Як вєжмїц шє?

Подк.: Влєцє на лєтованїє, найсєє, прї-тнє вєжмїц шє на чєлєу.

А. Тих.: Гєй, дєкєдї шє в поєцєтїма рєвєжєл

Подк.: Яєкє будєє лєтє... вєзнє шє.

А. Тих.: Гє трєбаєлє бї да будєє краснє. (обїздєнїє чутї)

Подк.: Ви, мїлєстївнє, яєкє вєцє любїцє?

А. Тих.: Котрє бєржєй нєхнє... глєздєнїк.

Подк.: Дєжєл и прїстєвєлє вєцє.

А. Тих.: Пєрвєлє прїємнє зєнїтєкє. (чутї) котрєй снє цєрквї булє прїшлєй Вєлїкєй снї?

Подк.: У Вєлєссєнскєй. А у нєдєлє пред чє бул сєм у Кєвєнїєнскїм соборє. Нєостєтєкє, цїцє тє єднє, у якєй шє цєрквї модїїлї. У і тєлє жє украсї краснї. (чутї. Подколєснї

дупкє з пєлєцєм цо стєлє). Ту, цє сєлєтє будєє и вкєтєрїєнїєрєнїє зєнїтєкє.

А. Тих.: Дє, як шє гварї, о мєтєл.

Подк.: Нє будєє янї мєтєл.

А. Тих.: Трєбаєлє бї да будєє вєсєлє зєбєлє.

Подк.: Нєшкє осмї (чїтєлє на пєлєцї) дє-вєтї, дєємєтї, єдєкєстє... о двєцєлє трє днї.

А. Тих.: Подумайцє сєбє, як фрїпкє.

Подк.: Я вєшкєнїї дєнєшнї нє рєхувєл. (чутї)

Яєкє тє шємєлї рускї народ.

А. Тих.: Як?

Подк.: А работнїцї. Стєлї на сємїєлє вєр-ху... Я прєхєдєлєл кєлє нїх, тє мулєр мурує и нїчєго шє нє бєлї.

А. Тих.: Тєк? А нє котрїм тє мєсцє?

Подк.: А стєлї по дрєжє, кєдєлє я прїхєдєлєл кєждї дєнєшнї до дєпєртємєнє. Я знєлє кєждє рєвєлє шєдєлє на длугоєснї. (чутї. Подколєснї почїнєлє зєлї бубнєвєцє цо стєлє, и рєчє бєрє кєлєл и почїнєлє шє клєнєцє).

А. Тих.: А ви уж снєцє...

Подк.: Гєй. Прєбєчїцє жє сєм вєлє мєжє дєнїєлєл.

А. Тих.: Як мєжєєє тєк цєвєсц? нєпрє-цєкє, я вєлє длугоєлє подєкєвєлєл, зє краснє прє-вєдєнєє прємє.

Подк.: (опшєкєнїєє шє) А мєлє нє тєк вїдєлєлє, жє сєм нєшєцє дєнїєлє.

А. Тєлє: А, яєкє, нє!

Подк.: Нє, тєк, кєлє нє, рєчє мє дєлєнїєлєцє в другїєрєз, тєк вєлєрєл, кєлє нєвєдї.

А. Тих.: Будєє мє бєрє мїлє. (Клєнєлє шє. Подкєлєснї вїхєлєлє)

Яєв 15.

Аєафї Тихонєвнє (сємє).

Яєкє достєпнїє члєвєк! Тєрєлє сєм гє добрє-уноєнєлє! Тєкєгє нє мєж нє любїцє и скрєпнїє рєдємнї. Гє, прїєтєлє, його пєрвєй прєвєду гварєл: жєлєлє мє, жє лєм тєк нєгєлє познєлє, я бїлє гє снєлє яєцє слухєлє. Мє мїлє з нїм бє-шєлєвєнєлє! И цо глєвнє тє добрє, жє нє прї-пєвєдєлє яєкє мєкрє кєд гєрї. И мє снєлє повєсцє слєвє, двє алє, прїєнєлєлєлє, зєглєпєлєлє сєм, шєрнє-мє почєлє тєк дурєлєлє... Яєкє прєкєраснїє члє-вєк! Пєйзєлє, цєпрїєвєдєлєлєлє шєвнї. (вїхєлєлє).

Яєв 16.

Подколєснї и Кєчкєрєк (ухєдєлє).

Кєчкє: А цєм дємє? Глєпєсцє! Прєцє дємє?

Подк.: А цєцє и тє оцєлє! Шє я сїє уж шїцкє гварєл, цо трєбаєлє.

Кєчкє: Знєчїє жє шїє яєлє уж отїрїлєлє своєю шєрдє?

Подк.: Пєрєлє шїцє лєм тєгє нє.

Кєчкє: Цє вєлєцє вєстєрїє! А прєцє жє шїє сїє шєрдє нє одїрїлє?

лована вела набивавала и пацрела. По ма-
тури занеса ше на правни факултат у Згребу.
По скончаню науки права, оженил ше зос
Ирину Нальорю, петровску дзику, парохина
Мика Нальорю. Перши його место було у
Вуковаре, где робел у канцеларији краљског
Дра Тачака як конвизист, а о кратки час
достав пержавне влестеник як пристав при
вукон сресним начелству. Державна власи
видела його способности та по кратким службо-
ванку у Вуковаре премещени в за правного
референта на банску управу у Сараеву. Ту
служел вельо роки, док на його власну молбу
не буд намечени за среског подначелника до
Робитни истей болони.

Худобна в Босна, а ише худобнейши жи-
теля босански, а зос тима ише покойник най-
вельей брини арпадал як подначелник и бачи
ше у той служби указало його добре серцо,
же в полове доброты ту ишиким худобним. Од
рана до поци робел окочивал своје работи,
а мед вымучени пришол до својого дому по
кратким одпочинку робел за свой руски на-
род. Писал статї, приповедки, а вельо и поезий.
У писмох до кх писал робитни у Срину, ише
жалуе за домом и својим руским народом. — Не
мпы такы жертволюбивы живот остац през
каследиц. У Робитни захорел на череви и од
той хороти вельо керисл. У шпиталию у Сара-
еву ше дѣсел, але леу не було. Выкољавло
му ше жадана. У Петровцох ше родеал у
Петровцох и умар. А як дуго поднонил свою
хароту! Видно було на њим, же церни, але ше
ишда не повисовал за свой крж. И поволал
го Господ ту себе да му сбирнио напавши
любов, до ю ту ишиким указовал през вельо
роки својей служби. Вызван ему камя!

СПОРТ У МИКЛОШЕВЦОХ.

Миклошеви-Берак 5:1 (2:0) Спортски
клуб „Русин“ а Миклошевцох одбавел вишу
приятельску угакнину процна с. к. „Берка“ на
их плоци у Бериу 21. VI.

Перше ше полувреме заверило зос ре-
зултатом од 2:0 за с. к. „Русин“ док у дру-
гим полувремени резултат повишени на 5:1
за с. к. „Русин“. У нашим тиму најлепше ба-
вала навала. Образа него була досц добра.
Голман Владимир Чордан брапан помрковито,
а у навали најлепши бул Микхал Пауца. Ва-
скил Бучко, Янко Костелинк, Дюра Бучко и

Подк.: Но, як би ти спел, не приводецаи
пред тив ил о чив, але караз як з пойма:
„Милостивна, гайде я ше а вама ожени!“

Кочк.: Но, та о чив же сце приводецаи,
яки гудосца толковали цалей пол годзини?

Подк.: Но, ми приводецаи о шидким, и
признавам, я цалком задовольни: зос красним
разводженском превед сом време.

Кочк.: Послухай, та вода суда: кедя же
ми то шидко окончиме? Ша за годзинну треба
всп до церкви, вод венци.

Подк.: Цо ти, а розума акшол? Нешка
под венца?

Кочк.: А прено не?

Подк.: Нешка под венца?

Кочк.: Дабоме, па ти сам дал своје сло-
во, же каксца булу нитаче заручени — тот час
ше иш тотоя на жидьбу.

Подк.: Но я и певина не спечам од сво-
його слова, але на тот час: менац, найменей
треба часу за то, цуюю и одихуц дакус.

Кочк.: Менац?

Подк.: Да, дабоме.

Кочк.: А ти а розума вишол, чи цо?

Подк.: Гей, менац (скорей) од менаца
не мож.

Кочк.: А ишда е официантовк наказал ве-
черу зрихтац и шидко друге? Не, послу-

Мирон Виславски дали го еден год, так ишо
и Микхал Пауца. Янко Костелинк дал год зос
корнеру, а то бул и перши год.

Прогнозички бивше бул досц монян, але
не бавели зос таку технику иш ми.

Ирина Чордан.

Руско-Українски Швет.

В Галичини.

Осудзени Украйци. В суботу 27. юна
доверени ше у Львово вельки суд процн укра-
їнских революционерох предниках революцио-
нарней украинской організації пре иседей атен-
сати, китак чини той організації направили
у 1934. року. — Осудзени су на досмертну
цезицу предник той організації Штефан Блан-
дра и Роман Мигаль, обидвоме азначати уж
зос процесу за убийство мш. Передого.
Штерме а то чик. Богдан Підгайний, Евген
Качмарський, Роман Сепьків, Осиф Машак
осудзени на 15 роки, други осудзени од 5 до
2-ох рокох цезици. Од 23 оскаржених цези-
ни на шибобу дам два млади паночки Віра
Свентицька и Дарія Федак и Штефан Рачук.
Шидки не оскаржени бралися зос тим, же
ишачко робели з любови ту своему народу.
Ето наш нови жертви у борби нашого народа
за свою шибобу.

Кирвана цодія трафела ше 1. юна у
Українским валац. Острия у Галичини. Нашо
худобни панциаре витали од польского сплахі
векшу надїцу, а кед сплахил наручел себе
других надїчарох Магурох, наци км не дали
робити. Пришли жандаре и штреляли до наших
роботїкох. На месце вабитя 7 наших надї-
чарох и двома раняти.

Др. Венент, президент чехосл. релублики
приде на 14 дїи до Ужгорода, да а близка
упозна живот нашого народа на Горниці.

У северней Америкі оббул ше вельки
кампрес Українскей католицкей младости.

Школярски схадака наших школярох
буде 5. юна у Ужгороду.

350 богословох буле преполого року у
нашей Духовней Академіи у Львово. Медзи њи-
ма було и 8 наших богословох зос Бачкей и
Срину.

Кочк.: (става з гнївом) Шивнью!
Подк.: Изволи, дам ти лай.

Кочк.: Глупи атозек! Ише такогo ишда
не було

Подк.: Лай, лай.

Кочк.: А пре кого ше я старал? Прено
ше я трапел? Шидко за твој, дураку, хасел.
Цо д мам од того? я це такой окаям, цо ме
брина.

Подк.: А хто ае мидел да ше ти старати?
Изволи, окаям ме

Кочк.: Але ти превомня препадисц, ти
превомня иш не зробили! Кед не оженим ти на-
внви остаиси дурїов.

Подк.: А тебе цо до того?

Кочк.: За тебе, дрелена козо, старам ше.

Подк.: Не ссем твојо старана.

Кочк.: Но, всц ида до чорта.

Подк.: Но, и войдем.

Кочк.: Ида, ида и глави да себе драгов
поту знамеш. Од шперца ци жадам, да ци пи-
яци извоцник нажене а друком до самого гарла.
Кочк., а не чинювики! Але иш не алракам,
же медзи нами ишачко скончеше, я на очн иш
вещей на пляхц.

Подк.: И не владем. (отходжа).

Кочк.: До чорта, до својого старого при-
ятельк! (отверг дзери, и кричи за њим) Дурак!
(Далей буде).

Морски глібини.

На нашей земи вода занисла двараз то-
льо простору, як суха зем. Вельки моря по
ше вогазо океани, просивгли ше през цалу зем,
а суха зем вантра як малки острови на реки.
Глібина морска вишони джеди на дзесятки
километери, до тих глібиниох человек иш не
може досц, иш шветло слунка ишда не доходит.
Там у тих морских глібиниох постой цалком
ишпак, за нас цудни швет и живот.

Але ишак жажда за знаньом, за науку
тоїи человека, да виплїдан и тоїи сални мор-
ски глібини як цо пручуе я висоти нашей
вселенней и шидки тоїи далки небеси цела
гизали и планети. До терас уж досц морских
глібиниох пручено, але ише вельо вещей остаи
непознаким.

За пручованя морских глібиниох служба
ше ученци зос окремо направенима железна-
ма кульками, цо их волат „морски дзони“. До
такей кульки войде еден либо двома хлопц-
моряре и на железнам мешини штранту пу-
скаю тот дзвон до моря. Тот цо су у кульки
маю у окремих асудлах зусцени воздух, котри
покажу русати и зос њим дихаю. Мею тяж у
кульки телефон, котри зос шветом горе над
ноцу спосни а окремих дротом. Тим телефо-
ном беседуе и явля горе, цо нашла у мор-
ских глібиниох. Маю ише у кульки фотографски
апарат и електричне шветло. У кульки сит
малки облички зос бара грубым склом, през
котри шидки електрика и шивнпув морски
глібини. През тоїи облички фотографуе мор-
ске дно.

Морски дзвон мушн бул справени од бара
моцного железа, би у морских глібиниох вода
так проциска кульку, же вода дребява и же
вези мури. То терас мошти ше людзе у тим
морским дзвону спущац лав 1.000 м. глібно.
Глібне иш тот дзвон не витрима и вода би го
розмалела.

У тих морских глібиниох вляла подкочна
цма. Тисечи животных, цо биваю у тих глі-
биниох, вода медзи собу вырестану борбу за
живот. Дно моря покрите а буйним рошїлка-
ми, котри су цалком ишпак, як на земи.
Шидки риби и други морски животни, цо
чию у глібиниох моря, бара су малки. Вельки
морски риби, як иш, и други ишо бїлшо
перху. Животни у морских глібиниох шидки и

